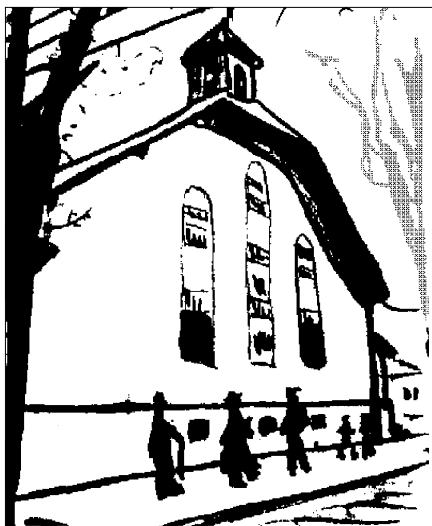

A hit éve

Már jó néhány napja a „Hit évében” vagyunk. Mondhatni, nagy sajtóvisszhangot nem kapott a Szentatya kezdeményezése. Hogy miért? A püspöki konferencia körlevele – amelyet a hit éve alkalmából tett közé – egyik mondatával megadja rá a választ. A kereszténységet ma – sajnos a hagyományosan keresztény országokban is – sokan csak szociális, kulturális vagy politikai szempontból tekintik, és legfeljebb szép szokást látnak benne.

Talán nem véletlen, hogy a Pápa meghirdette a hit évét, hiszen nemcsak a gazdaság, hanem a hit is válságban van. A hit pedig, mint tudjuk, alapja életünknek, ez határozza meg cselekedeteinket. Igaz, a kereszténynek mondott Európában is megannyi hatás éri az embereket. Azt látják, hogy az érvényesül, aki önző, akinél szinte minden cselekedet bocsánatos bűnnek számít, és sutba veti a hitet, ami nem más, mint az igazság és a szeretet szerinti élet. Ezért is fontos nekünk, hívőknek a hit éve, hogy ne csak magunkban erősítsük a hitet, hanem másoknak is hitelesen mutassuk, milyen fontos a hit.

Kérjük bátran minden szent segítségét!

„E mai napon, szeretteim, mind valamennyi szenteknek emlékeztétét egy közös ünneplésnek vígságával üljük. Mert hitvallásunk minél szilárdabb volt a szenvedésben, annál ragyogóbb most a tisztességben. Lépjünk mi is erre az útra, siessünk a mennyei hazába, melynek polgárai közé felvétettünk!”

(Szent Béda)

CZ.

RÓMAI ILIEVÉIL

„Ábrahám hitt Istennek, és ez megigazulására szolgált”(4,3)

A RÓMAIFÜRDŐI PLÉBÁNIA LAPJA

Eseménynaptár

November 1.: Mindenszentek tanácsolt ünnepe. Szentmise reggel 8-kor és este 7 órakor lesz.

November 2.: Halottak napja. Szentmise reggel 8-kor és este 7 órakor lesz. Plébániánk halottaiért a szokásos gyászszertartást az esti szentmise után tartjuk meg.

November 10.: Túra a Budai hegyekben a ministránsok vezetésével. Részletek a hirdető táblán olvashatók.

November 10.: 16 óra testvéri találkozó a hittanteremben.

November 11.: Agape a fél 9-es szentmise után a hittanteremben.

November 17.: 10 óra családi múzeumlátogatás *Emberek aranyban* – szkíta kiállítás a VÁM Design Centerben. Részletek a hirdetőtáblán olvashatók.

November 25.: Agape a fél 11-es szentmise után a hittanteremben

December 1.: Adventi koszorúkészítés a hittanteremben.

1. csoport: 9³⁰–12; 2. csoport: 13–15; 3. csoport: 15³⁰–17³⁰; takarítás 17³⁰–18³⁰

A SZENTATYA IMASZÁNDÉKA NOVEMBER HÓNAPRA

Általános imaszándék: Az Evangélium szolgálóiért, hogy a püspökök, papok és az Evangélium minden szolgálója bátran tegyenek tanúságot a megfeszített és feltámadott Úr iránti hűségükről.

Missziós imaszándék: A zarándok Egyházért, hogy a földi zarándokútját járó Egyház világossággként ragyogjon a nemzetek előtt.

PlébánoSchunk oldala

Többen megjegyezték

a legutóbbi püspökkari körlevéllel kapcsolatban, hogy nagyon gazdag mondanivalója volt, de ez is volt a hibája, vagyis, hogy szinte mindenki elvesztette a fonalat egy idő után. Ezért, bár a katolikus sajtó ismertette, szeretnék elmélkedésre ajánlani a körlevél alapján, ill. abból kiindulva néhány gondolatot:

1. Szentatyánk szerint: „Újra fel kell fedeznünk a hit útját, hogy egyre világosabban **meg tudjuk mutatni a Krisztussal való találkozás örömet és mindig megújuló életerejét.**” (Porta fidei 2) Ezzel az alapgondolattal jelölte ki Benedek pápánk a „Hit éve” célkitűzését, faladatát.

2. A keresztény ember nem szokásokra, és nem is a papokra, püspökökre építi a hitét, hanem az Igazságra, Krisztusra. „Csak a Vele való élő kapcsolat adhatja meg azt a szívbeli örömet, amit át kell adnunk, meg kell mutatnunk a világnak.”

3. Mindehhez **mindenekelőtt meg kell újulnunk a hitünkben!** Ez az elmélyült imádságot, valamint hitünk tartalmának egyre alaposabb megismerését kívánja. Mindkét téren sok tenivalónk van. Az imaéletünket felfrissíteni (sokan évtizedek óta ugyanazt, ugyanúgy imádkozzák), valamint gazdagítani hit-ismereteinket (hittanóra, Szentírás-olvasás, a II. Vatikáni zsinat dokumentumainak megismerése, a Katolikus Egyház Katekizmusának tanulmányozása...).

4. A hitnek nemcsak Istennel megélt egyéni, hanem közösségi vonatkozása is van. „Hiszünk...” „Mi Atyánk...” Hitünk az Egyház hite. Jézus az Egyházra bízta a kinyilatkoztatást, a liturgiát, a szentségeket. Nem mondhatja igazán Krisztus-követőnek magát az, aki az Egyház nélkül akarja megélni hitét Istenben, Jézusban.

5. Nincs szégyellnivaló abban, ha valaki törékenynek, gyöngének érzi a hitét, vagy kételyekkel küzd. Az viszont hiba, ha nem tesz lépéseket azért, hogy növekedjék, erősödjék a hitében.

Nem tudom eléggé magasztalni Urunkat amiatt, hogy egyházközségünkben szép számmal vannak a hitük erősödése, élőbbé válása érdekében erőfeszítéseket tevők. Olyan jó lenne, ha a „Hit éve” azokban is fölszítaná a Lelket, akik megfáradtak, elgyengültek e téren. Nagy bizalommal fordulhat mindenki Ahhoz, Aki „*a megtört nádszálat nem töri össze, a pislákoló mécsbelet nem oltja ki*”. (Iz 42,3)

fárisz alya

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK RENDSZERES PROGRAMJAI

szentmisék

- hétköznap: 8 óra
- szombat: 8 óra és este 7 óra
- vasárnap: ½ 9, ½ 11, este 7 óra

GYÓNTATÁS

- a hónap utolsó szombatján du. 5-től az esti szentmiséig.
- Adventben és nagyböjtben minden szombaton du. 3-tól az esti szentmiséig

IMAÓRÁK

- első pénteken a reggeli mise után fél óras egyéni szentségimádás.
- első vasárnap: du. 6 órakor elmélkedő szentségimádási óra.
- szentírásos imaóra: 3. hétfő este 7 óra.
- minden kedden de. ½ 9-től engesztelő, közbenjáró imaóra.

ÉNEKKAR

- minden szerdán: este 7 óra.

RÓZSAFÜZÉR TÁRSULAT

- imatálálkozója minden hónap utolsó vasárnapján a ½ 9-es szentmise után.

IRODAI ÜGYELET

- kedd, szerda, du. 3-½ 5-ig, pénteken du. 3-4-ig.

KÖNYVTÁR

- vasárnap: ¼ 10-¼ 11-ig.

Zarándoklat „otthonról haza”

A kissé meglepő címet az a gondolat magyarázza, amellyel János atya kezdte Frauenkirchenben, a Boldogasszonyról elnevezett bazilikában, a szeptember 22-ei zarándoklatunkon bemutatott szentmise prédikációját. Ez a templom és a régi Nyugat-Magyarország — Burgerland - még tengernyi történelmi és kulturális kincséhez magyar örökségünk számtalan szála köt bennünket.

Mi kényelmesen, autóbusszal utazva néhány óra alatt elértük úti célunkat. Az áldott állapotban lévő Szűzanya kb. 150-170 km-t tett meg gyalog a hegyeken át, hogy Erzsébet rokonát meglátogassa. Útközben átgondolta: mi történt és történik vele. Kit fogadott szűzi méhébe és milyen élet vár rá, hogyan fogadják az emberek, milyen feladatot bízott rá a Hatalmas. Megérkezésekor az úti töprengései letisztulva a „Magasztalja lelkem az Urat”- csodálatos himnuszával törtek ki belőle.

Erre az evangéliumi részre építette János atya a zarándoklatunk alapgondolatát: Ma ne számtalan gondunkat, bajunkat hozzuk az Úr elé, könyörögve a segítségéért, még a hálaadást is fogjuk kissé vissza, hanem teljes átéléssel, minden erőnkkel és tehetségünkkel *dicsérjük, magasztaljuk megváltó Istenünket!*

Volt is alkalmunk elcsendesedni, majd közös imával, énekkel dicsőíteni a szeretet kimeríthetetlen For-

rását, aki ma is elkísért bennünket, szíveinket a Magáéhoz igazította.

Zarándoklatunk keretét most is Ifju Gyuri barátunk szolgáltatta az ismeretek zuhatagát. Megismerhettük a frauenkircheni barokk templom történetét, művészeti értékeit, megtekinthettük a szép, csigavonalban épített, szabadtéri keresztutat. Hasonló előadást fogadhattunk magunkba Lorettóban, majd a kismartoni dómban. Itt vegyes véleményeket fogalmazhattunk meg magunkban a figurális, furcsa keresztút láttán. Számos alkalommal elhangzott az Eszterházy, Nádasdy, Frangepán és egyéb ismert történelmi családok, valamint Joseph Haydn, a XVII. század nagy osztrák zeneszerzőjének neve. Utóbbi múzeumát is megtekinthettük.

Végül engedélyt kérek egy személyes vallomásra. Amennyire az emlékezetem megengedi az elmúlt 18 év zarándoklatainak áttekintését, úgy érzem, a mai adott legtöbbet lelkiekben megszívlelnivalóban. Valaki egyszer azt mondta, hogy minden zarándoklat után „más ember” érkezik haza, mint aki elindult. Igaz, hogy ő hosszabb útra értette. Mi csak egy napot töltöttünk együtt, közösen látva, hallgatva és dicsérve Jézus Krisztust. Kegyelme által biztosan kicsit mi is „mások”, többek lettünk. Úgy legyen!

LIELI GYÖRGY

PLÉBÁNIÁNK CSALÁDI HÍREI

A keresztség szentségében plébániánk új tagja lett:

Bak Sándor és Váradi Judit gyermeke **Napsugár**

Kóródi Zénó és Gál Judit gyermeke **Anna Zoé**

Kása Richard és Szabó Dóra gyermeke **Lilien**

dr. Havas Gergely és Ládai Eszter gyermeke **Bertalan László**

Szabó Gábor és Danyi Boglárka gyermeke **Angyalka**

Dankó Attila László és Diós Orsolya gyermeke **Ádám Tamás**

Pongrácz Gábor és Juhász Anikó gyermekei **Vanda Leila és Olivér**

A házasság szentségében részesültek:

Tassy Gergely és Berta Andrea

Végső búcsút vettünk a következő testvéreinktől:

Csuport Istvánné sz. Kiss Magdolna

Elsenhammer József

Bajáky Béláné sz. Kauczil Gizella

Nagy László

Szabóné Martczisák Rita Mária

KARITÁSZ HÍREK

A Szeretet iskolájának két mondatával kezdem mondandómat:

- A szeretet az a kincs, amelyet ha megosztunk, nekünk több lesz belőle.

- A szeretet az a hivatás, amelyet minden embernek gyakorolnia kell.

A nyári hónapok lassan mögöttünk lesznek. Bőrünkön még érezzük a nap sugarainak melegét, azonban a természet már mutatja ittott az ősz közeledtét. Kinek-kinek mást nyújtottak a nyári hónapok. Volt, aki nyaralni ment, volt aki az otthon nyújtotta hús szobában tartózkodott, de mindannyian részesülhettünk valamilyen „szeretet élményben”, még akkor is ha dolgaink különbözően alakultak.

1. A karitás helyiséget (Kalászi u. 24.) végleg bezártuk.

A helyiség bútorait rászorulóknak részére a Szent Erzsébet Karitás Központnak (Hunyadi tér) ajánlottuk fel. A ruhákat, konyhai felszereléseket és minden más adományt a Láncszem Hátrányos Helyzetűek Egyesülete szállította el.

A használati szerződés megállapodása szerint Pitz Rózsi néni halálát követő egy év elteltével kellett a helyiséget elhagyni. Ez a dátum 2012. szeptember 16.

Tíz évig használtuk, és az évek alatt sok minden történt. Kedves, szép emlékek kötnek a helyhez, de történtek kevésbé jó élmények is, sőt néha kimondottan megrázó eseményekben is volt részünk. Sok-sok ember megfordult nálunk. Pl. átfagyott lábú hajléktalanunk adtunk zoknit, meleg cipőt. Volt olyan hajléktalan rákos betegünk, akinek első útja a kórházból hozzánk vezetett, csak azért, hogy néhány vigasztaló, jó szót kapjon. Segítséget kaptak azok is, akik különféle betegségben szenvedtek. Ilyenek voltak az alkohol betegek, főleg a fedél nélküliek, akik nehezen tudták elviselni mostoha sorsukat. Nem lehe-

tett rájuk haragudni, mert mindig eszünkbe jutott, hogy Isten őket is szereti, és Ő tudja, hogy mi lakik bennük, hogyan jutottak el idáig. Ezért minden együttlétünket imádság kísért és hálát adtunk Istennek azért, hogy a jószándékú emberek nem feledték, hogy adjanak a szegény sorsú embereknek. Örülni kell, hogy tudtunk adni és jót tenni. Sokan álltak az adományozó, az adakozó, a segítő oldalon, azért nem említek neveket, mert félek, hogy kihagynék valakit, és azt hiszem, a szereténység azt kívánja, hogy tetteik Isten előtt legyenek tudottak. Ezt a segítségben résztvevő testvérek mind tudják.

Az adományokat elfogadók pedig annak a szeretetnek a megnyilvánulását tükrözték, mely nem maradt hála, köszönet nélkül.

Az elmúlt tíz évet néhány sorban nem lehet összesíteni.

Jó volt, hogy tudtuk Krisztus lelkületét tovább adni.

2. A Karitás Alapítvány részére a 2011. évből az 1%-os rendelkezésből

389.594 Ft

-ot juttattak. Köszönjük azoknak, akik a plébánia Alapítványát jelölték meg. Kérjük a jövőben is segítsenek, hogy segíthessünk minden rászoruló embertársunknak.

A felhasználásra kerülő összegeket az Alapító okiratban szereplő célokra használjuk fel, amelyről a 2013. év elején adunk felvilágosítást és betekintési lehetőséget.

FEKETE FERENCNÉ MARGIT

Karitás munkacsoport vezető

RÓMAI LEVÉL
A RÓMAIFÜRDŐI PLÉBÁNIA LAPJA

Szerkesztik: Czákó Balázs,
Hörömpő Gabriella
Kiadja: a Rómaifürdői Plébánia
1031 Budapest, Zaránd u. 35.
Telefon: 368-6308
E-mail: rompleb@freemail.hu
romai.plebania.hu (www. nélkül!)